
90 . Hălmeag | Comuna: Șercaia | Județ: Brașov | Punct: Biserica Evanghelică Hălmeag | Anul: 2006

Anul: 2006

Cod RAN: 41836.08

Perioade: Antichitate, Evul Mediu

Epoci: Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie, Epoca medievală timpurie

Categorii sit: Religios, ritual și funerar

Autori: Angel Istrate

Instituții: SC Damasus SRL Brașov

Raport

Unul din cele mai interesante monumente săsești timpurii, biserica din Hălmeag păstrează într-o formă puțin alterată arhitectura sec. XIII, cu frumoase elemente romanice. În această zonă se bănuiește după anumite indicii că ar fi existat o cetate teutonă care, într-un document ceva mai târziu, este amintită sub denumirea de “castrum Halmagen”.

În perioada 19 septembrie - 4 octombrie 2006 s-a realizat o cercetare arheologică preventivă în exteriorul Bisericii evanghelice din Hălmeag, jud. Brașov. Sondajele au avut principal scop obținerea informațiilor necesare unui proiect de restaurare. Au fost făcute trei sondaje: S1, 1,70 x 2 m, la intersecția dintre cor și sacristia de pe partea de N a bisericii, S 2, 1,70 x 1,70 m, pe partea de N a bisericii, la intersecția dintre nava nordică și turn, S3, 1,50 x 2,50 m, pe partea de S, la intersecția dintre navă și turn.

În urma acestor investigații s-a stabilit că navele laterale au fost construite concomitent cu structurile pe care le atribuim turnurilor vestice. S-a putut observa folosirea acelorași materiale de construcție și o manieră foarte asemănătoare de montare a acestora în operă. O altă caracteristică importantă este folosirea pe post de liant a lutului galben, simplu pe partea sudică și amestecat cu puțin pietriș și var pe partea nordică, la construirea fundațiilor. În schimb, deasupra decroșului fundației, la nivelul soclului profilat și al elevației, este evidentă folosirea unui mortar cu var și nisip, de consistență slabă.

Această manieră de construcție nu este însă o surpriză, ci o caracteristică a celor mai vechi edificii realizate de sași la sosirea lor în Transilvania. În aceeași manieră a fost construită de pildă și bazilica de la Drăușeni. Folosirea lutului drept liant în fundații este interpretată de cercetători ca o măsură de precauție pentru a asigura permeabilitatea și aerisirea fundațiilor.

Corul și sacristia nordică prezintă însă caracteristici tehnice complet diferite. Fundațiile au fost înecate într-un mortar gri extrem de dur, ce seamănă frapant cu un ciment, și prezintă un parament regulat. Totuși, adâncimea de fundare este identică cu cea a navelor, și urmele unui soclu profilat asemănător par de asemenea să pledeze în favoarea unui singur șantier de construcție. Acesta trebuie să fi avut însă mai multe etape, pentru detalierea cărora se impun cercetări mai ample.

Un alt aspect deosebit de important este acela că fundația corului a deranjat un mormânt mai vechi.

Stratigrafia din exteriorul bisericii este extrem de simplă. Solul viu, un lut galben nisipos, apare la o cotă medie de -3 m, și în el s-au adâncit fundațiile construcției. El este suprapus direct de este o umplutură castanie fără pigment de mortar, conținând în schimb pigmenți ceramici și de cărbune în cantități variabile. În acest strat au fost săpate gropile unor morminte ce preced construirea bisericii actuale, fără să fie însă antrenat pigment de mortar.

Nivelul de construcție pentru toate componentele bisericii poate fi considerat în medie la -1,70 m.

Informații suplimentare online

[Raportul 3667 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
